

Страх

Еміль Верхарн

Переклад: Микола Терещенко

Під небом Півночі, серед жахних долин,
Ось пастир Листопадів в сурму грає,
Немов нещастя, край кошари він чигає
І череді про гибель дико сурмить він.

Хліб цементований старим жалем моїм
Серед тужливої й безмежної країни,
Де між калини й м'яти струмінь лине
Повільно хвилями за пагорбом крутим.

А чорні вівці тут кривавими хрестами
Й огненні барани стикаються рогами,
Немов старі гріхи в страшній душі моїй.

І пастир Листопадів кличе їх на бурю.
Яким огнем обпалене моє чоло похмуре,
Коли життя моє застигло в жахові німім?